

BottleneckPOT_RegularOutline.otf

Bottleneck P OT Outline

U Čácerce žil byť muž menom Kornélius, stotník Koherty, zvanec Italčák. Bol nábožný a bohabožný s celým svojím domom. Dôval veda almuženiam ľudu a ušľachťanom sa modlil k Bohu. Raz cholo tretej hodiny popoludni videl jasne vo videní Božieho anjela, ktoré prichádzalo k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a predskakutky povedal: „Čo je, pane?“ Odpojedal mu: „Troje modlitby a troje almužny vystúpili pred Božiu trón a on si ne spomenul. A teraz pošli myšou do Joppe a zavolať si Šimona s prijmením Peter; býva u ľudího Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hororil, odišiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, riešilo im porozprávať a poslat ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel cholo poludnia na strechu modlil sa. Keď vylehol, chcel jasť. Kým mu pripravovali, padol do vynášenia. Videl otvorené nebo a zostupovali akisi nádobu, ktoré veľké prestieradlo, spustčané za štipu rohy na zem. Bolí u nej všetky druhy štrvmožcov, zemeplazov a neberie riadu. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zahŕň a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nikdyž činom, pane, učil som nifky nejedol nici poštŕmenie a nečistos.“ Ale hlas sa mu ešte znova, druhý raz: „Co Boh odčisti, ty nemajes poštŕmenie.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádeba vrátať do neba. Kým bol Peter v porozkoch, čo to bol za ľah, ktorý videl, zastali pri bráne myši, ktorých posiel Kornélius, a dopojovali sa na Šimonov dom. Zavolať a pytali sa, či tam býva Šimon s prijmením Peter. Akto Peter premyšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa tri ľahy myši. Vstaň teda, ziať dnu a bez väčšieho chod s nimi, kebo som ich de posiel.“ Peter zíšiel k myšom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Krôli čomu ste pytali?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravedlivý a bohabožný muž, ktorému celý židovský národ vydelať sväctectvo, dospel polyn od sväčeho anjela aby si sa počkal do domu a vypočal troje slová.“ Zavolať ich teda dnu a počasí. Na druhý deň vstal a ťiel s nimi a niektorí breťia z Joppe ho spravodlivo. U ďalší deň pytali do Čácerce, Kornélius ich už čakal a počasí s poručenými príbuznými a neblízkymi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ūstrety, padol mu k nohám a počínil sa. Ale Peter ho zdruhol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Akto sa s ním rozprával, učiel dnu a našiel tam minohu zhotomaždených. I povedal im: „Uviete, že Žid sa nemusí spoľati ani stretnúť s cudzincami. Ale my Boh učával, že nemám nikoho nazývať poštŕmením alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez väčšieho, keď ste ma počvali. A pytám sa, krôli čomu ste ma počvali?“ Kornélius povedal: „Sú to ſejpi dni práve v tých hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludni modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal myši v bielom odere a povedal mi: „Kornélius, troje modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na troje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolať si Šimona s prijmením Peter; býva u domu garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda posiel po ťeba a ty si dobre urobil, že si pribíhal. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočali všetko, čo ti Pán príkázal.“ Utedy Peter otvoril ďala a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadizia nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boži a ktorého spravodlivo. Synom Israela zosiel slovo a zwiesťoval počas slávne Ježiša Krista: Uviete, čo sa počne od Galilej po kreste, ktorý hľadal Ján, diaľ po celej Judeji; čo Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodi, dobre robil a udržiaval všetkých posledných diabolom, keho bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v Židovskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zarešili ho na drevo a zabili. Boh ho treba dňa vrátiť a dať mi, aby sa zjavnil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaniu jedli a pieli. A príkázal nám, aby sme ľudu hľásili a dosvedčovali, že to jeho Boh vostenoril za súdnu čírych i mŕtvych. Denu vydávali všetci príroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odjustenie hriečov každého, ktoré u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obceľky, čo pribíhal s Petrom, žiaľ, že sa der Duha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich hororil jazykmi a vlečil Boha. Utedy Peter povedal: „Myšte ešte niktko začínať, aby bolí vedecky počínení ti, čo dosiahli Duha Svätého takto my?“ A rozháral ich pokrčti v meno Ježiša Krista. Potom ho presili, aby u nich nichokoľko dní zostal.